

Forslaget til tillægsbevillingslov for 1955—56 var udarbejdet efter retningslinier, der afveg fra de hidtil fulgte. Herom anførte finansministeren i sin fremsættelsestale:

„Som det vil erindres, vedtog det høje ting i maj måned sidste år en beslutning, hvori tinget henstillede til mig at tilstræbe en forenkling og begrænsning af fremtidige tillægsbevillingslove efter de retningslinier, som er angivet i et af finansministeriet i april måned sidste år afgivet memorandum angående begrænsning af tillægsbevillingsloven.

I dette memorandum opstiller finansministeriet et skitseforslag til forenkling af tillægsbevillingsloven, gående ud på, at der i lovforslaget for driftsbudgettet kun optages enkeltbevillinger for de konti, der omfatter egentlige bevillinger, medens reguleringer iøvrigt for hver indtægts- og udgiftsparagraf eller eventuel hovedkonto opføres med eet beløb, der betegnes „budgetregulering“.

Efter drøftelse i udvalget vedrørende statens budget og regnskab har finansministeriet arbejdet videre med spørgsmålet med det resultat, at folketingets beslutning har kunnet føres ud i livet på det foreliggende tillægsbevillingsforslag.

Denne nyordning på tillægsbevillingsforslaget går i store træk ud på, at visse lovbestemte eller på anden måde uundgåelige merudgifter samt besparelser på udgiftsbevillinger og reguleringer af visse indtægtsbevillinger samles for hver paragraf i eet beløb, der opføres sidst i vedkommende paragraf på en ny konto, der er betegnet budgetreguleringskonto. De på forslaget opførte enkeltbevillinger er herefter begrænset til forslag af egentlig bevillingsmæssig interesse.

I indledningen til tillægsbevillingsforslagets anmærkninger er der givet en nærmere forklaring om enkelthederne i nyordningen, der har medført en ikke ubetydelig begrænsning og forenkling af forslaget.

Arbejdet i udvalget vedrørende statens budget og regnskab fortsætter med henblik på yderligere rationalisering og forenkling af statsbudgettet.“

Ved lovforslagets behandling i folketinget havde foruden udvalgets ordfører og finansministeren kun nogle få talere ordet, idet partiernes ordførere ikke fandt tiden inde til den almindelige debat, der ofte finder sted forud for tillægsbevillingslovforslagets endelige vedtagelse.

Til 2. behandling stillede af ministrene 461 ændringsforslag, der alle var tiltrådt af udvalget og blev vedtaget uden afstemning.

Ved 3. behandling fremsatte finansministeren nogle finanspolitiske og samfundsøkonomiske betragtninger, hvoraf gengives:

„Efter tillægsbevillingslovens vedtagelse bliver det samlede resultat for det finansår, der sluttede den 1. april 1956, et overskud på drifts- og anlægsbudgettet på godt 500 mill. kr., medens der for indeværende finansår er budgetteret et reelt overskud på ca. 350 mill. kr.